

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **P. H.**
zastoupen JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M., advokátem
sídlem 415 01 Teplice, Školní 646/20

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2020 o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.

2. 2020 č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, neboť vychází z nedostatečného lékařského posudku, který neodpovídá jeho skutečnému postižení. Posuzující lékařka jej osobně nikdy neprohlédla a vycházela pouze z dostupné zdravotní dokumentace. Posudek je neúplný a nepřesný. Ztráta sluchu nebyla zcela přesně posouzena dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Žalobce uvedl, že pracuje jako obuvník a sluch je denně zhoršován v důsledku práce s velmi hlučnými stroji. Odůvodnění lékařského posudku je nedostatečné a navíc pro inteligentního laika absolutně nepřehledné a nicneříkající. Správní orgány tak založily svá rozhodnutí na nesprávných skutkových zjištěních.
3. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Odkázala na příslušnou právní úpravu, obsah posudku o invaliditě, který byl podkladem jejího rozhodnutí, a navrhla, aby za situace, kdy žalobce nesouhlasí s medicínským posouzením zdravotního stavu, byl proveden důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 2. 2020 č. j. R X byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 %. V tomto posudku o invaliditě ze dne 13. 1. 2020, který je součástí spisu, se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je těžká oboustranná nedoslýchavost s dobrými komunikačními schopnostmi při používání sluchadel. Jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl A, položka 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25 %.
5. Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 2. 2020 podal žalobce námitky, jež žalovaná vypořádala žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 4. 2020 č. j. X. Žalovaná námitky žalobce zamítla a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 3. 2. 2020 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě ze dne 8. 4. 2020 vypracovaného lékařkou LPS ČSSZ, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je oboustranná těžká nedoslýchavost s dobrými komunikačními schopnostmi při používání sluchadel. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila dle kapitoly VIII, oddíl A, položka 5a v rozsahu 25 % dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Dle tohoto posudku je žalobce schopen pracovního zařazení s vyloučením práce v riziku hluku, na rizikových pracovištích, tam kde je nutná zvýšená komunikace s lidmi. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 5b kapitoly VIII, oddílu A, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o těžkou oboustrannou nedoslýchavost s omezenými komunikačními schopnostmi při používání sluchadel, s nutností odezírání, ani nejde o postižení dle položky 1, kapitoly VIII, oddílu A, protože nejde o oboustrannou praktickou hluchotu, kdy postižený je schopen vnímat zvuk mluvené řeči jen se sluchadlem a rozumí mu jen minimálně.

6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, který si zdejší soud vyžádal v tomto soudním řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní. Posudková komise stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce těžkou nedoslýchavost až praktickou hluchotu. Postižení hodnotila jako odpovídající položce 5, písmeno A, oddílu A, kapitoly VIII, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 25 %. Posudková komise konstatovala, že žalobce při jednání posudkové komise komunikoval srozumitelnou a rozvinutou mluvenou řečí, dobře rozumí hlasitější řeči členu komise, bez odezírání, neboť všichni včetně posuzovaného jsou vybaveni rouškami. Posudková komise vyslovila názor, že se u žalobce jednalo spíše o těžkou nedoslýchavost, kdy při používání sluchadla jsou komunikační schopnosti dobré. Toto zjištění nepodporuje diagnózu praktické hluchoty. Nejedná se o stav, kdy při použití sluchadla jsou komunikační schopnosti omezeny – posuzovaný by rozuměl pouze běžným frázím a frekventovaným slovním spojením (kapitola VIII, oddíl A, položka 5b). Takový stav zjištěn nebyl a např. i při neurologickém vyšetření 4. 11. 2020 se žalobce dobře porozuměl, podal přesnou anamnézu a neuroložka hodnotila jako nedoslýchavost. Předsedkyní posudkové komise byla MUDr. M. K., další lékařkou MUDr. F. H. s odborností neurologie. Posudek obsahuje rovněž výčet všech podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn a zjištění ze stěžejních lékařských nálezů. Posudková komise rovněž učinila závěr, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 20. 4. 2020 nebyl schopen práce fyzicky nadměrně náročné v riziku hluku a v prostředí hlučném a tam, kde je nezbytná komunikace sluchem, ve výškách. Byl schopen práce fyzicky až středně náročné, s výše uvedeným omezením, s využitím kvalifikace a praxe ortopedického obuvníka.
7. Žalobce následně v písemném podání vyslovil nesouhlas se závěry posudkové komise a navrhl k důkazu lékařské zprávy ze 4. 11. 2020 s tím, že se v nich konstatuje praktická hluchota.
8. Soud provedl důkaz lékařským nálezem MUDr. D. P., Ph.D., neurologická ambulance, ze dne 4. 11. 2020, v níž se popisuje, co bylo zjištěno objektivním neurologickým vyšetřením se závěrem – chronická každodenní cephaleatensního typu. Žalobce zmínil, že se mu v posledních třech letech také výrazně zhoršil sluch, který má postižen od narození a aktuálně se jedná o téměř hluchotu. Žalobci lékař předepsal léky a doporučil mu, aby se vyvaroval pokud možno psychické zátěže.
9. Dále soud provedl důkaz lékařským nálezem MUDr. L. Š., oddělení ušní, nosní a krční, Ústav leteckého zdravotnictví, Praha ze dne 4. 11. 2020, v němž se konstatuje, že žalobce užívá sluchadlo na levé ucho. Žalobce subjektivně sdělil, že komunikace s novým sluchadlem je lepší, v lékařské zprávě je uveden závěr: praktická hluchota – ztráty 92 %.
10. S ohledem na námitky žalobce si soud vyžádal srovnávací posudek u PK MPSV ČR v Brně.
11. V posudkovém hodnocení srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 4. 2021 se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo postižení sluchu, a sice těžká nedoslýchavost (objektivizovaná dle ORL vyšetření z 12/2019) a praktická hluchota (objektivizováno ORL vyšetřením z 11/2020). PK MPSV v Brně vyslovila názor, že u žalobce se jedná spíše o těžkou nedoslýchavost, kdy při používání sluchadla jsou jeho komunikační schopnosti velmi dobré. Schopnost

rozumět řeči, a to i bez možnosti odezírání (přes roušku či telefonicky) neodporuje diagnostice oboustranné hluchoty, kdy žalobce se sluchadlem by měl mít schopnost vnímat zvuk mluvené řeči, ale schopnost porozumění by měla být jen minimální (tj. z 10 – 15 %). Nelze hodnotit jako postižení odpovídající příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitole VIII, oddílu A, položce 1. Nejedná se u něho ani o stav, kdy při použití sluchadla jsou komunikační schopnosti omezeny a posuzovaný rozumí pouze běžným frázím a frekventovaným slovním spojením. Nelze tedy využít ani posudkové hodnocení, že se jedná o postižení odpovídající příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitole VIII, oddílu A, položce 5b. Důkazem je např. to, že při neurologickém vyšetření dne 4. 11. 2020 se dobře dorozuměl, podal přesnou anamnézu a neuroložka hodnotila jeho stav jako nedoslýchavost. Posudková komise MPSV Brno hodnotila sluchové postižení žalobce jako odpovídající příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb. kapitole VIII, oddílu A, položce 5a. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila v rozsahu 25 %. Konstatovala, že žalobce se sluchadlem se dobře dorozumí mluvenou řečí, a to i při použití roušky. Posudková komise nenašla důvod pro navýšení poklesu pracovní schopnosti až o možných 10 % z důvodu přítomnosti dalších zdravotních postižení, které by měly svou funkční závažností výrazný negativní dopad na pracovní schopnost žalobce a způsobily pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dle posudkové komise žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí schopen práce fyzicky až středně náročné, s výše uvedeným omezením, s využitím kvalifikace a praxe ortopedického obuvníka. Žalobce nemá postižení zraku, intelektu ani poruchu pohybového či opěrného aparátu. Je schopen rekvalifikačních kurzů. Dle posudkové komise dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nemá takový vliv na schopnost žalobce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti (jako obuvník v méně hlučném provozu), že by pokles jeho pracovní schopnosti byl větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Proto tuto horní hranici dále nezvýšila o možných až 10 %. Žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí 20. 4. 2020 nebyl schopen práce fyzicky nadměrně náročné, v riziku hluku a v prostředí hlučném a tam, kde je nezbytná zcela bezchybná komunikace sluchem a práce ve výškách.

12. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
13. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
14. Krajský soud v posuzovaném případě shledal oba posudky, které byly vydány v řízení před zdejším soudem, za dostatečně úplné a přesvědčivé. Oba posudky vycházely z lékařské dokumentace a rovněž ze zjištění PK MPSV ČR v Ostravě při jejím jednání.

Obě komise přesvědčivě vysvětlily, jaké zdravotní postižení žalobce je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, PK MPSV v Brně rovněž odůvodnila závěr, proč nenašla důvod pro navýšení poklesu pracovní schopnosti až o možných 10 % z důvodu přítomnosti dalších zdravotních postižení, které by měly svou funkční závažností výrazný negativní dopad na pracovní schopnost žalobce a způsobily pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Obě komise rovněž vysvětlily, jak bylo při posuzování invalidity žalobce zohledněno jeho profesní zařazení. Oba posudky zcela shodně za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označují postižení sluchu a to těžkou nedoslýchavost, kdy při používání sluchadla jsou komunikační schopnosti žalobce velmi dobré, schopnost rozumět řeči a to i bez možnosti odezírání nepodporuje diagnostice oboustranné praktické hluchoty. Jedná se tedy o sluchové postižení odpovídající příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitole VIII, oddílu A, položce 5a s mírou poklesu pracovní schopnosti 25 %, což neodpovídá invaliditě v žádném stupni k datu vydání napadeného rozhodnutí podle § 39 zákona o důchodovém pojištění. Podle tohoto zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Soud pro úplnost uvádí, že posudková komise správně posuzovala zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, protože nelze přiznat invaliditu na základě očekávání vývoje zdravotního postižení žalobce v budoucnosti s ohledem na nejistotu vývoje zdravotního stavu a samotný text zákona.

15. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně v takovém rozsahu pokles pracovní schopnosti prokázán nebyl, není možno žalobkyni považovat za invalidní i přes zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.
16. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovanou.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

[Zadejte text.]

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 18. 5. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně